

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VI Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Guzek-Jastrząb

Protokolant sekr.sądowy Katarzyna Rosicka

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 roku w Bydgoszczy

na rozprawie sprawy z powództwa D. S.

przeciwko A. J.

o zaspokajanie potrzeb rodziny

- zasądza od pozwanego A. J. na rzecz powódki D. S. kwotę 5250 zł. (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny za okres od dnia złożenia pozwu tj. od dnia 01 sierpnia 2016 r. do dnia wytoczenia powództwa o rozwód tj. do dnia 16 listopada 2016 r., płatną w terminie do dnia 15 marca 2017 r. do rąk powódki D. S. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźniania w płatności;
- oddala powództwo za okres do dnia złożenia pozwu o rozwód tj. do dnia 16 listopada 2016 r. w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Powódka D. S. w dniu 02 sierpnia 2016 roku działając przez pełnomocnika złożyła pozew przeciwko A. J. o zasądzenie alimentów w kwocie 2.000 zł. miesięcznie na swoją rzecz oraz w kwocie 3.000 zł. miesięcznie na rzecz małoletniego syna M. J. oraz wniosła o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania w tych samych kwotach.

W uzasadnieniu wskazano, że D. S. i A. J. są małżeństwem. Z ich małżeństwa pochodzi małoletni M. J.. Pozwany mieszka i pracuje w Irlandii. Uzyskuje stałe, miesięczne, znaczne dochody. Powódka D. S. nie pracuje, choruje na(...). Jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Mieszka z rodzicami. Wcześniej strony mieszkały wspólnie w Irlandii i powódka wraz z małoletnim synem pozostawała na utrzymaniu pozwanego. Podano, że małoletni powód cierpi na autyzm i jest niepełnosprawny intelektualnie w stopniu znacznym w związku z czym koszty jego utrzymania są wysokie.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał powództwo w części dotyczącej alimentów na małoletniego M. J. w kwocie 1.800 zł miesięcznie oraz wniósł o oddalenie powództwa wytoczonego przez D. S. na jej rzecz oraz oddalenie wniosków o udzielenie zabezpieczenia.

W uzasadnieniu wskazał, że na mocy orzeczenia tutejszego Sądu rodzice powódki – dziadkowie małoletniego zostali ustanowieni rodziną zastępczą dla małoletniego M. i to oni zajmują się wszystkimi sprawami dotyczącymi małoletniego. Podał, że przekazywał dziadkom małoletniego środki pieniężne na rzecz syna i pomiędzy kwietniem a wrześniem 2016 roku przekazał im kwotę 19.700 zł. Odnosząc się do żądania powódki, wskazał, że powództwo w tym zakresie powinno zostać oddalone, gdyż D. S. swoim rażącym zachowaniem doprowadziła do rozkładu pożycia małżeńskiego, co w ocenie pozwanego stanowi przesłankę do uchylenia tego obowiązku.

Postanowieniem z dnia 20 września 2016 roku Sąd udzielił zabezpieczenia i na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego A. J. do lożenia kwoty 600 zł. miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny do

dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk powódki D. S. z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 20 września 2016 roku i oddalił wniosek w pozostałym zakresie.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2016 roku Sąd zawiesił postępowanie co do świadczeń za okres od dnia 16 listopada 2016 roku z uwagi na zawiśnięcie pomiędzy stronami – małżonkami sprawy o rozwód przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy, sygn.. akt XC 2533/16.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka D. S. i pozwany A. J. związek małżeński zawarli w dniu 5 czerwca 2009 roku. W dniu 16 listopada 2016 roku pomiędzy małżonkami przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy zawisła sprawa o rozwód.

W dniu (...) urodził się syn stron M. J.. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 września 2016 r., sygn. akt VI Nsm 372/16 ograniczono obojgu rodzicom małoletniego władzę rodzicielską poprzez umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej dziadków. Małoletni został umieszczony u dziadków już wcześniej na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI Nsm 372/16 dotyczącego udzielenia zabezpieczenia.

Matka małoletniego D. S. nie sprawuje opieki nad synem.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa k. 9, odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego k. 10, postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy k. 135, k. 136-137).

Powódka D. S. nie pracuje, choruje na (...). Wielokrotnie przebywała w szpitalu psychiatrycznym. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Jest niezdolna do pracy. Uzyskuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł. miesięcznie oraz pobierała zasiłek stały w kwocie 481 zł. miesięcznie do czasu udzielenia zabezpieczenia w niniejszej sprawie. Mieszka z rodzicami i pozostaje na ich utrzymaniu. W okresie od 5 kwietnia do 9 września 2016 r. przebywała w szpitalu. Aktualnie uczęszcza do (...) i jest zwolniona z opłat.

Matka powódki H. S. prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje dochód ok. 12.000-18.000 zł miesięcznie. Ojciec powódki G. S. pobiera świadczenie w kwocie 1.300 zł z tytułu opieki nad niepełnosprawnym wnukiem.

Przed powrotem powódki z synem do Polski strony mieszkały wspólnie w Irlandii i powódka wraz z małoletnim synem pozostawali na utrzymaniu pozwanego. Od lipca 2016 roku pozwany nie łożył na utrzymanie żony. Później przekazywał 600 zł zgodnie z postanowieniem o zabezpieczeniu.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 11-20, opinia psychologiczna k. 21, orzeczenie o niepełnosprawności k. 22, decyzja k. 23, k. 25, zeznania świadka H. S. k. 182v-183v)

Pozwany A. J. mieszka i pracuje w Irlandii. Jego dochód za 2014 rok wyniósł 218.299, 25 zł.

Pozwany splaca wspólny kredyt hipoteczny małżonków, zaciągnięty na zakup mieszkania w W. w kwocie 4.700 zł miesięcznie. Mieszkanie jest wynajmowane za 2.500 zł miesięcznie.

Kiedy strony mieszkały w Irlandii, to pozwany wystąpił do Sądu w Dublinie o ochronę z uwagi na przemoc domową ze strony powódki. Sąd ten wydał nakaz ochrony.

(dowód: oświadczenie k. 63, 66, wydruk e-mail k. 65, nakaz ochrony k. 112, 120, 122, informacja o opłatach za lokal k. 128, zeznania świadka H. S. k. 182v-183v)

Miesięczny koszt utrzymania powódki D. S. wynosi ok. 2000 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka H. S. oraz dokumenty zgromadzone w toku postępowania, które nie były przez strony kwestionowane i nie budzą wątpliwości.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem strony prawidłowo wezwane nie stawily się na rozprawę. Stan zdrowia powódki D. S. uniemożliwia aktualnie jej stawienictwo w Sądzie i udział w rozprawie. Pozwany natomiast dwukrotnie nie stawil się, jak wynika z oświadczenia jego pełnomocnika z uwagi na obowiązki zawodowe.

Dowód z zeznań świadka H. S. Sąd uznał za wiarygodny w zakresie sytuacji zdrowotnej i finansowej powódki D. S.. W ocenie Sądu jej zeznania były jasne. Świadek niczego nie ukrywała i nie ubarwiała, pomimo iż była emocjonalnie zaangażowana w sprawę. Zeznania świadka są zbieżne ze zgromadzonymi w toku postępowania dokumentami. Ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Podstawę żądania pozwu, pomimo stanowi przepis art. 27 k.r. i o., zgodnie z którym małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniac się do zaspokajania potrzeb rodziny. Obowiązek ten nie gaśnie nawet w przypadku zupełnego zerwania pożycia małżeńskiego. Regulację wskazanego przepisu konkretyzuje wynikający z treści art. 23 k.r. i o. obowiązek małżonków do wzajemnej pomocy i współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli stanowi, iż obowiązki w nim przewidziane powinny obciążać każdego z małżonków odpowiednio do jego sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych. Zgodnie z utrwaloną praktyką orzeczniczą można dochodzić roszczeń alimentacyjnych zarówno na zaspokojenie potrzeb zbiorowych rodziny takich jak mieszkanie, światło, opłaty jak i na zaspokojenie usprawiedliwionych indywidualnych potrzeb członków rodziny. Przesłanką roszczenia jest okoliczność, iż uprawniony małżonek nie ma wystarczających źródeł dochodu na zaspokojenie swych potrzeb. Sąd Najwyższy w wytycznych w sprawach o alimenty (uchwała SN z dnia 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSN z 1998r., nr 4, poz.42) wyraził pogląd, iż zakres obowiązków wynikający z treści przepisu art. 27 k.r. i o. kształtuje zasada, w myśl której stopa życiowa małżonków, choćby pozostających w faktycznym rozłączeniu, powinna być równa. Małżeński obowiązek utrzymania rodziny nie ma na celu usunięcia niedostatku, lecz zapewnienie członkowi rodziny zaspokojenia potrzeb na podobnym poziomie.

Na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że pozostawanie przez strony w związku małżeńskim obliguje pozwanego do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą strony przez zawarcie związku małżeńskiego założyły, pomimo pozostawania przez małżonków od dłuższego czasu w faktycznej separacji.

Gdy małżonkowie żyli wspólnie D. S. wraz z małoletnim pozostawali na wyłącznym utrzymaniu pozwanego. Z uwagi na pogarszający się stan zdrowia powódki powróciła ona wraz z synem do Polski, tu podjęła leczenie. Ma orzeczony stopień niepełnosprawności, otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł., a do czasu udzielenia zabezpieczenia w niniejszej sprawie otrzymywała także zasiłek stały z MOPS-u w kwocie 481 zł. Obecnie powódka nie ma możliwości podjęcia pracy i nie posiada dochodów na swoje utrzymanie. Majątek wspólny z pozwanym pozostaje we władaniu pozwanego.

Z uwagi na sprawę o rozwód postępowanie w niniejszej sprawie zostało zawieszono co do świadczeń za okres od dnia 16 listopada 2016 roku. Z okres od dnia wniesienia pozwu Sąd uznał żądanie za zasadne i zaistniały przesłanki z art. 317 § 1 k.p.c. do wydania wyroku częściowego - za okres od dnia złożenia powództwa – 02 sierpnia 2016 r. do dnia zawiśnięcia sprawy o rozwód – 16 listopada 2016 r., a więc z okres 3,5 miesięcy.

Sąd uznał za zasadne powództwo D. S. w zakresie przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, jeśli chodzi o świadczenie na jej rzecz do kwoty 1.500 zł miesięcznie, co za okres 3,5 miesięcy daje kwotę 5.250 zł. Sąd wziął tu pod uwagę stanowisko stron, znaczne możliwości pozwanego, poziom życia małżonków, średnie koszty utrzymania dorosłej, niepełnosprawnej i wymagającej leczenia osoby oraz zasady doświadczenia życiowego. Nie ulega wątpliwości, że powódka w okresie objętym orzeczeniem nie miała możliwości zarobkowych, co wynika z orzeczenia o niepełnosprawności. Jej dochód stanowiły zasiłki, za które nie była stanie utrzymać się samodzielnie. Od lipca 2016 roku od pozwanego nie otrzymała żadnych środków na zaspokojenie swoich potrzeb. Pozwany A. J. uzyskuje

znaczne dochody, ok. 18.000 zł, niemniej jednak jego koszty utrzymania w Irlandii są większe niż w Polsce, a ponadto spłaca wspólne zobowiązanie stron w postaci kredytu hipotecznego, do którego co miesiąc musi dołożyć, pomimo wynajmowania tego mieszkania ok. 3.000 zł, co znacznie obciąża jego budżet. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że pozwany przekazywał rodzicom zastępczym małoletniego syna środki finansowe na potrzeby dziecka, którego potrzeby z uwagi na chorobę są znaczne.

Ostatecznie Sąd uznał, że kwota 1.500 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz powódki wystarczy na zaspokojenie jej potrzeb w tym czasie. Kwota ta jest również adekwatna do możliwości pozwanego, który pomimo wysokich zobowiązań osiąga znaczne dochody. Powódka w okresie objętym niniejszym orzeczeniem pozostawała w związku małżeńskim z pozwanym i to on powinien w znacznym zakresie ponosić koszty jej utrzymania., gdyż D. S. nie miała możliwości uzyskać jakiegokolwiek dochodu.

Odnosząc się do świadczenia w części na małoletniego M. J., to w ocenie Sądu z uwagi na fakt, że małoletni został umieszczony w rodzinie zastępczej, nie obejmuje go żądanie zaspokajania potrzeb rodziny i dlatego w pozostałej części Sąd oddalił powództwo.

Reasumując Sąd zasądził od pozwanego A. J. na rzecz powódki D. S. kwotę 5250 zł tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny za okres od dnia złożenia pozwu tj. od dnia 01 sierpnia 2016 r. do dnia wytoczenia powództwa o rozwód tj. do dnia 16 listopada 2016 r., płatną w terminie do dnia 15 marca 2017 r. do rąk powódki D. S. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności i oddalił powództwo za okres do dnia złożenia pozwu o rozwód tj. do dnia 16 listopada 2016 r. w pozostałej części.

SSR Magdalena Guzek-Jastrząb